

Magyar Könyvtári Társulás kiadványa

614.61

Szerző:

Hely

Cím: Rendőrtemetés

Idő

1919.

Forrás: Az Est

Személy

Bp.

(Hely)

1919. 1/26

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Ol)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfehérvári hazinyomda 192

— Rendőrtemetés. A gázlámpák Családjuk éhezelt és nélkülözött, fátvolt kötötték kialudt szemükre, a az asszony soha se tudta, reggelre házak homlokán gyászlobogó nyelve hazakerül-e a férj, a gyerek nem beszél arról, hogy valaki elmegy kö- tudta, találkozik-e még az apjával zülünk, utolsó utra kél. Máskor, ha valamikor? A halál mindig ott set- ilyet láttunk, mindig láttuk az el- tenkedett nyomukban és a régi rend- távozonak a nevét. Tudtuk címét, szer közömbösségén, keresztül nem rangját, rendjeleit, ismertük szoká- is csodálkozott senki a rendőrhálalon. sait, hatalmát, munkáját, életét, an- A közömbösség azonban elmúlt, el- nak apró eseményeit. Ma nem tu- fujsa a forradalom viharjárása. Az- dünk hirtelen többet mondani, csak egyszerű rendőrök mártírhálálára hogy rendőrtemetés lesz. Egyszerű, gyászfátyolt köt minden, egy milliós névtelen emberek kerültek Szent Mi- nagy város sereglük ravatalukhoz. hálylovára. Nem volt rangjuk, ci- Ezzel adózunk haláluknak, mely műk, gazdagságuk, minden kincsük vitézi volt, mint az igazi hősöké, a az életük volt, két kemény karjuk, kik a legfőbb jónak, a rendnek védel- széles válluk, férfias erejük. Ezt a mében estek el.

szomorú estén. Odaadták engedelmesen. Vértanúi lettek a rendnek, a konszolidációnak, a forradalmi rendszer jogbiztosságának. Életük a szegények, a szolgák, a proletárok élete volt. Eladták éjszakáikat, hogy a miénk nyugodt legyen, kitették mellüket a golyóknak, melyet a mi mellünknek szántak.